

Naj bo beseda

Jaša
L. Zlobec

SPOZNANJE

je ni besede ki bi zažarela
ki bi ob njej vse obnemelo
pa so besede ko vsakogar oblije sram

in ni izhoda ni postelje
kamor bi legel kjer bi zaspal in bi si
rekel: to ni moja stvar pojdite stran

kadar enkrat vidiš s svojimi očmi
kadar ti kar tako mimogrede
sunek z nožem poševno z nožem
zaseka naravnost v srce
preprosto
kadar obležiš z ranjenim srcem
takrat

si v krvavi zgodbi
si v svincu si v soteski si v breznu

ali pozabiš ali si ožigosan

BOGKOV KOT

žebelj skozi in upognjena glava
in ona dva nesrečnika za tabo
čemu me izzivaš

kaj sem zagrešil v tem svojem življenju
da mi na vsakem razpotju
klecnejo kolena

že zdavnaj si tam gori pri svojem očetu
vse rane so se ti zacelile
mati ti boža svilnate lase

jaz pa zrem v tvoje razpelo
in mi je hudo in me peče
in škripam z zobmi in si grizem srce
in mi je blizu edini apostol Juda
človek ki mu je bil Bog pretesen

RAZPOLOŽLJIVOST

od nekdanj so zgodbe
vsaka nosi usodo s sabo
so smrti in so detomori
je sram in je upor
kdor zgodb ne pozna je slep in gluha
in si sam jezik zaveže

moje oko je odprto
moj vrat razprt
moja usta
nedolžno priprta
za življenje in za smrt

NAZAJ DOMOV

je jasa
je grmovje brsteče
so razvejene krošnje
skoznje sije sinje nebo

tam sva doma
tam je tvoja koža bela in gladka
tam tvoja koža diha
in ležim ob tebi
razprostrt kot veronikin prt

PRIŠLA BO URA

vso noč sem bedel
in dan in spet noč

očesa nisem zatisnil
beločnici sta mi zakrvaveli

čul sem ob tebi
gladil bombažno rjuho čez tvoje boke
ti jo spodvijal okrog polnih prsi
ti poljubljal kolena

kako se bojim zate žena
ne smem zaspati ne smem
niti za hip obrniti glave
proč

pa vem da bo prišla ura
ko bo vse zaman
vem da me čaka v zasedi
konec

v naročju stiskam tvoje zlato breskovo telo
in mi solze tečejo po licih

NI VEČ ČASA

štirideset dni
spet novih štirideset
in nikjer gore ararat
nikjer goloba

vsak dan je tako
vsak dan nesrečnih štirideset dni
in vsako noč
saj nimava časa da bi čakala na božje znamenje
saj nimava časa
da bi čakala na goloba
na oljčno vejico

samo danes imava ljubica moja
svoji edini prestrašeni telesi svoji edini topli duši
da se ogrejeva
in ne bo potopa če naju ni strah

UTRUJENOST OD BEGA

v temnem kotu podstrešne sobe
se končno srečam sam s sabo
vsa bežanja so končana
nimam se več kam umakniti

vse svoje svete knjige
 neštetokrat prebrane
 stresem na leseni pod
 in se odprejo na pravi strani
 dvignem desnico
 in prisežem:
 po resnici in pravici bom govoril
 v imenu

in ni imena
 ene same drobne črke ni
 ki bi nanjo položil roko
 in spregovoril

samo zgubljen pogled skozi okno
 drevo na robu vrta
 taščici sta sedli na vejo
 pomladno listje ju je skrilo
 našli sta se

za drevesom sivo nebo
 in moja nema usta

NEVARNOST
 BESEDE

kje vse je bila beseda kdo vse jo je zlorabil
 stara zaveza mi leži ob strani
 najprej je bila beseda
 in je bila vedno znova in je bila vedno znova groza
 v imenu besede

in v imenu besede nemočne in nedolžne
 in brez moči in brez glasu
 je bila groza in je bil umor

umor se je rodil iz besede

besedo mesim testo vzhajam kruh besedo
 z belimi golimi rokami
 kruh

nič ne pomaga beseda bo ubijala zla beseda
 le glavo sklonim in molče zaprosim
 v ponižno molitev

naj bo beseda